

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΚΥΡΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ζηλοτυπούμεν τὴν εὐνομίαν ἄλλων λαῶν καὶ ἀνατρέχοντες εἰς τὰς ἀφορμὰς πάσης ἡμῶν ἀδυναμίας, δικαίως ἀποδίδομεν ταύτας εἰς τὴν ἑλλειψιν εὐνομίας. Ἐχομεν λοιπὸν πρὸ παντὸς ἀνάγκην εὐνομίας.

Ἀλλὰ διατί στερούμεθα αὐτῆς;

Διότι ἡ εὐνομία στηρίζεται εἰς τὴν ἁρμονίαν δύο στοιχείων τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ εἶναι σύμφωνα καὶ νὰ συνεργάζωνται παρ' ἡμῖν, τὸνναντίον παλαίουσιν, ὥς νὰ ἦσαν οἱ ἀσπονδότεροι τῶν ἐχθρῶν, ἀποτέλεσμα δὲ πρόδηλον τῆς πάλης ταύτης εἶναι ἡ ἐνεστῶσα θλιβερά ἡμῶν κατάστασις. Τὰ ἀσπονδα ταῦτα στοιχεῖα εἶναι, ἡ ἐλευθερία, καὶ ἡ ἐλευθερία ἡ ἀκόλαστος καὶ τὸ κύρος. Ἡ ἐλευθερία, ἡ ὁποία πάντοτε περισσεύει καὶ τὸ κύρος τὸ ὁποῖον πάντοτε καθυστερεῖ.

Βλέπομεν συχνότατα παραβιαζομένην τὴν δικαιοσύνην. Βλέπομεν συχνότατα τὸν πρῶτον τυχόντα γινόμενον ἀνώτερον τοῦ νόμου. Βλέπομεν συχνότατα τὴν νόμιμον δύναμιν τῆς ἐξουσίας ὑποχωροῦσαν καὶ ἐκμηδενίζομένην. Βλέπομεν συχνότατα τὰ κυβερνητικὰ μέσα διαρπαζόμενα ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες ὠρίσθησαν νὰ τὰ φυλάττωσιν. Τί ἄλλο σημαίνει τοῦτο παρὰ ὅτι ἡ ἐλευθερία λαμβάνει περισσοτέραν δύναμιν παρὰ ὅσην ἔπρεπε; Τί ἄλλο σημαίνει παρὰ ὅτι τὸ κύρος ἔχασε τὴν δύναμιν ἡ ὁποία τῷ ἀρμόζει;

Καὶ τί ἄλλο βλέπομεν ἀκόμη; Βλέπομεν ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν θέσιν του, ὅτι σπανιώτατοι εἶναι οἱ ἀναγνωρίζοντες ὑπεροχὴν τινὰ εἰς τὸν ἄλλον, ὅτι τὸ σέβας πρὸς πᾶν ἄξιον σεβασμοῦ ὀλιγοστεύει καθ' ἑκάστην, ὅτι αὐτοχειροτονοῦνται διδάσκαλοι, κήρυκες τῆς ἀληθείας, χειραγωγοὶ τῶν ἄλλων, ἐπικριταὶ τῶν πάντων, ἐκεῖνοι περισσότερον, ὅσοι ἔχουσιν ἀνάγκην διδασκαλίας, γνώσεως τῆς ἀληθείας, χειραγωγίας καὶ ἐπικρίσεως. Καὶ ὅτι τόσον πολλοὶ γινόμεθα καθ' ἑκάστην οἱ διεκδικοῦντες δικαιώματα, ὅσον ὀλίγοι ἀπομένουσιν οἱ ἐκτελοῦντες καθήκοντα. Τί ἄλλο σημαίνουν καὶ πάντα ταῦτα ἢ ὅτι τὸ κύρος ἐξασθενεῖ ὅσον περισσότερον περισσεύει ἡ ἐλευθερία;

Καὶ τώρα εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν τοῦ ἔγκειται τὸ γενικὸν κακόν, ποία ἡ κατατρύχουσα ἡμᾶς νόσος καὶ ποία ἡ ἀποτελεσματικὴ αὐτῆς θεραπεία;

Ἐχομεν ἀνάγκην εὐνομίας, ὅπως ὀρθοποδίσωμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν εὐνομίαν πρέπει νὰ ἀνορθωθῇ τὸ κύρος. Τὸ κύρος τῶν ἀρχῶν, τὸ κύρος τῶν νόμων, τὸ κύρος τῆς ἀληθείας. Καὶ νὰ περιορισθῇ ἡ εἰς βάρος αὐτοῦ περισσεύουσα ἐλευθερία, ἡ ὁποία οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν ἀληθῆ θεάν, ἦν πάντες λατρεύομεν, μόνον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὀλισθαίνειν εἰς βάραθρον δύναται νὰ παραβληθῇ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη

(Λουκ. εἰς 16—24).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην ¹ Ἀνθρώπος τις ἐποίησε ² δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις. Ἐρχεσθε, ὅτι ἦδη ἔτοιμα ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο ³ ἀπὸ μιᾶς ⁴ παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ. Ἀγρόν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀνήγγειλε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας ⁵ τῆς πόλεως καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ⁶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ⁷ ὁδοὺς, ἡραγμοὺς, ⁸ καὶ ⁹ ἀνάγκασον εἰσελεῖν ἵνα ¹⁰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ¹¹ ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἀνθρώπος τις=ὁ Ματθαῖος· ἔχει βασιλεὺς. 2) Δεῖπνον μέγα, ὁ Ματθαῖος γενικώτερον ἀναφέρει γάμους. 3) Ἀπὸ μιᾶς=ἀπὸ μιᾶς προσκλήσεως=εὐθὺς μετὰ τὴν πρόσκλησιν. 4) Παραιτεῖσθαι ν' ἀποφευγῶσι. 5) Ρύμας στενωπούς. 6) Ἀναπήρους=μισερους. 7) Εἰς τὰς ὁδοὺς=τὰς ἐξω τῆς πόλεως μεγάλας ὁδοὺς. 8) Φραγμοὺς=μάνδρας ἢ φράκτας ἐντὸς τῶν ὁποίων συνήθως ἠυλίζοντο οἱ ταξιδιώται. 9) Ἀνάγκασον=πείσον δια τοῦ λόγου καὶ ἀνάγκασον δι' αὐτοῦ. 10) Ἰνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου=ἵνα πάντες μετάσχῃ τῆς βασιλείας μου. 11) Οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν=οὐδεὶς τῶν κλητῶν λαὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός· ἀλλ' αὐτὸς φιλήσας τὸν κόσμον μάλλον καὶ τα τοῦτου ἀγαθὰ περιεφρόνησε τὸ κήρυγμα καὶ ἐξῆλθε τὸν κηρύττοντα, δι' αὐτὸ ἀποξενούται ἀπὸ τοῦ δείπνου ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσποτου.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον ἀναφέρει μίαν παραβολήν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν ἡμερᾶν τινά, θέλων νὰ παραστήσῃ τὴν εὐρύτητα τῆς θρησκείας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτής. Ἡ παραβολὴ αὕτη διδάσκει ἡμᾶς ἱστορικὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς δὲν εἶναι συμβάν ἀπροσδόκητον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ χριστιανισμὸς εἶχε προπαρασκευασθῇ οὕτως εἰπεῖν πρὸ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ. Πάντες οἱ πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος

αϊώνες πρὸς αὐτὸν ἦσαν ἐστραμμένοι, καὶ οἱ μετὰ τὸν Σω-
τῆρα αἰῶνες πρὸς αὐτὸν ἐπ' ἴσης στρέφονται. Πρὶν ἢ ἔλθῃ
ὑπῆρχε λαὸς προπαρεσκευασμένος προσηκόντως εἰς ὑποδο-
χὴν τοῦ χριστιανισμοῦ. Καὶ ὁ λαὸς οὗτος εἶναι οἱ κεκλημέ-
νοι τῆς παραβολῆς καὶ ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ὁ λαὸς τῶν Μεσ-
σιακῶν παραδόσεων, τῶν περὶ πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ
σωτηρίας αὐτοῦ σοφῶν παραδόσεων, ὁ λαὸς ὁ Ἰουδαϊκός.
Ἄλλ' ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἀνάξιος φανεῖς τοῦ προσρισμοῦ αὐτοῦ
δὲν ἐδέχθη νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀ-
φῆθη λοιπὸν ἐρμαιον τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρίου, καὶ ἀντ' αὐτοῦ
προσελήφθησαν εἰς τὸν χριστιανισμὸν πρῶτοι ἐκ τῶν ἐθνι-
κῶν οἱ μᾶλλον πεφωτισμένοι λαοί, καὶ εἶτα τὰ ἔθνη. Καὶ
ἦσαν πάντες οὗτοι οὐχὶ ἐντελῶς ξένοι πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς
Μεσσιακῆς σωτηρίας, καὶ παρ' αὐτοῖς παραδόσεις σκοτειναί
προρρήσεις προσμοιᾶζουσιν πρὸς προφητείας συνεκράτουν
τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς μίαν προσδοκίαν ἐνὸς μεσίτου διδ-
σκάλου ἅμα καὶ θύματος. Καὶ δι' αὐτό, μόλις ἐκλήθησαν
εἰς τὸν Δεῖπνον καὶ προσήλθον, ἀνευ ἀντιρρήσεως, ὡς ἐάν
ἦσαν ἤδη ἐν γνώσει τῆς προσκλήσεως. Καὶ ἡ εἴσοδος αὐτῶν
εἰς τὸ Δεῖπνον μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ἀνδρας ἀξίους νὰ με-
τάσχουν αὐτοῦ. Διότι τοιαύτη εἶναι ἡ διαλεκτικὴ δια-
μορφωτικὴ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν δύναμις τοῦ χριστιανι-
σμοῦ. Οὐδεὶς ἀνθρώπος δυνήσκει νὰ μελετήσῃ, καὶ νὰ κα-
τανοήσῃ ἀληθῶς τὸ πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ ἔμεινεν ἀνε-
πηρεάστος ἀπὸ τοῦ πνεύματος τούτου. Δὲν εἶναι ὁ χριστι-
ανισμὸς αἱ παρακρούσεις ἐκεῖναι τῶν ψυχῶν, αἵτινες μηδε-
μίαν γνῶσιν ἐχουσιν τῆς θείας διδασκαλίας, φαντάζονται ἐαυ-
τὰς ὑποχρέους νὰ διεκδικῶσι τὸ κύρος τῶν χριστιανικῶν
ἀληθειῶν, ἐν βιαστικῇ, ἥτις ἀγεί εἰς φανατικὴν θρησκομα-
νίαν καὶ ἀσκητισμὸν, καὶ προάγει ἀκατάσχετον τὸν ἀν-
θρώπινον ἐγωισμόν, οὗ τὴν τελείαν κατὰ πνεῦμα ἀκριβῶς ἐπι-
διώκει ἡ θεία τοῦ Ἰησοῦ θρησκεία. Ὁ χριστιανισμὸς εἶναι
ἡ ἀγάπη, ἥτις δεικνύται ἐν ἐθελουσίᾳ καὶ αὐταπαρνησίᾳ
ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Καὶ τὸν χριστιανισμὸν τούτον ἀποκτᾷ
ἐκεῖνος, ὅστις δέχεται ἀγνὸν τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου.
Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο, διαχέον στοιχεῖα ἀγάπης μεταβάλλ-
εται εἰς τέλειον σεβασμὸν τῶν δικαιωμάτων ἐνὸς ἐκαστοῦ
ἀνθρώπου, καὶ διαπλάττει τὸν πόθον τῆς ἐλευθερίας, καὶ
διαμορφώνει τὸν ἀληθῆ τύπον τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώ-
που καὶ τῶν λαῶν. Καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν τὴν ἐλευθερίαν
ἀποθεομένην παρ' ἐκείνους τοὺς λαοὺς, οἵτινες ἠδυνήθησαν
ὡς ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν νὰ ἐν-
στερνισθῶσι τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ χρι-
στιανισμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον οὐχὶ πλέον ὡς ἐλπίς,
οὐχὶ πλέον ὡς προσδοκία, ἀλλ' ὡς πίστις τελεία, εὖρε τῆς
ἐλευθερίας τὸν θρόνον κενόν. Ὁ Ῥωμαϊκὸς πανδеспοτισμὸς
εἶχε διαφθείρῃ τὰς ψυχάς, ἡ ἔτεινεν εἰς τὸ νὰ περιλάβῃ
ὑφ' ἐαυτὸν πάντας. Οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου διασκορπί-
ζονται εἰς τὰ ἔθνη, σπείρουσι τὴν ἰσότητά μεταξὺ τῶν ἀν-
θρώπων, ἥτις εἶναι τὸ μόνον σπέρμα τῆς ἐλευθερίας τῶν
λαῶν, καὶ συντελοῦσιν εἰς τὸ ν' ἀναβλάσκησιν καὶ αὖθις ἐν
ταῖς χώραις ἐκείναις, ὧν ὁ λαὸς εἶχε φανῇ κυρίαρχος τῶν
πνευμάτων, ὁ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνθρώπων,
ὅστις ἀποτελεῖ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐλευθερίαν καλοῦμεν. Τοιοῦτος
ὁ χριστιανισμὸς. Εἶναι θρησκεία, ἥτις ἔχουσα θεμέλια ἀσφαλῆ
τὴν ἀγάπην, ἐποικοδομεῖ ἐπ' αὐτῆς ἀρετὰς ποικίλας, ἀρε-
τὰς αἵτινες προάγουσι τὰ πρόσωπα, καὶ δοξάζουσιν ἔθνη καὶ
λαοὺς. Ἄλλ' ἡ θρησκεία αὕτη, δὲν εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ πε-
ριβάλλουσα τὸν ὁπαδὸν αὐτῆς. Ἡ θρησκεία αὕτη, δια-
πλάσσει ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν
αὐτὴν παρὰ μόνον παρ' ἐκείνους, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων
ἔχει εἰσχωρήσῃ, καὶ ἀσφαλῶς ἐνθρονισθῇ. Ἄλλ' εἶναι ὀλί-
γοι οὗτοι. Δὲν ἀντιλέγω. Ἄλλ' οἱ ὀλίγοι οὗτοι εἶναι τοσοῦ-
τοι, ὥστε ν' ἀποδεχθῇ ἡ δύναμις, ἣν κέκτηται ὁ χριστιανι-

σμός. Βεβαίωτατα. «Πολλοὶ εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι δ' ἐκλε-
κτοί» ἀλλ' ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τούτων δύναται νὰ κριθῇ ἡ
οὐσία ἐκεῖνη, ἥτις κατέστησεν αὐτοὺς κλητοὺς ἅμα καὶ
ἐκλεκτοὺς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΤΟΤΣΚΑΣ

Ἐφές προφῆς ἐδιάρβηνα πῶς κλέφτικα λημέρια
Κι' ἀκούσα, πῶς ἐρμήνευε Τότσκας τὰ παλληκάρια.
—Παιδιά μ' ἂν θέλτε λεβεντιά καὶ ἐλεύθερα νὰ ζήτε,
Βάλτε τσηλίκι στὴν καρδιά καὶ σιδηρά στα πόδια,
Κρασί ποτε μὴν πίνετε, ὕπνο μὴν ἀγαπάτε.
Ὁ ὕπνος εἶναι θάνατος καὶ τὸ κρασί εἶναι πλάνος.
Γουρὶ δ' ὁ Νάκας καὶ τὸν λέγ', λέγει τὸν καπετάνο.
—Μπιζέρισον, βαρέθηκαν Τότσκα τὰ παλληκάρια,
Τῆς νόχτας τὸ περπάτημα, τὰ ἀγῆς τὸ καραῦλι,
Θέλουν νὰ προσκυνήσουν σ' αὐτὸν τὸν ντυνιτάρη
Ποῦναι βαλῆς στα Γρεββένα, νερεβέναγας στα χάσια.
—Παιδιά μ' ἂν θέλτε κόψιμο καὶ θέλτε νὰ χαθῆτε
Ἐλᾶτε νὰ σὰς κόψω γὼ καὶ νὰ σὰς παραχώσω,
Νὰ δώσω καὶ μνημόσυνα εἰς ὅλους τοὺς παπάδες.
Ν' ἀκούσουν χώραι καὶ χωριά, χωρία καὶ βιλαέτια,
Νὰ ποῦν ὁ Τότσκας λύσσαξε καὶ τραγ' τὰ παλληκάρια
Τὸν λόγο δὲν ἀποσῶσε, ἡ ὁμιλία βαστοῦσε.
Τὸ καραῦλ' ἐφώναξε, τὸ καραῦλι κράζει.
—Πολλὴ Τουρκία μὰς ἔρχετε, μπέδες καὶ ἀγάδες.
—Ἀρῆτέ τους ἂς ἔρχωνται. Ἐμμεῖς τοὺς καρτερούμε.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΡΗΣ

Ο ΚΟΚΚΟΒΙΣΤΙΑΝΟΣ

Βίον στυλινῆς λευκότητος ἦγον οἱ ἄνδρες καὶ τὴν ἀγνό-
τητα αὐτῶν ἀσπίλον ἐφύλασσαν αἱ γυναῖκες τῆς γῆς ταύ-
της τῆς Ἑλληνικῆς τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν αἰῶνας· αἱ
παραδόσεις τῆς σεμνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου καὶ τῶν
τρόπων ἐν γένει καὶ τὰ διδάγματα τῶν φιλοσόφων—κηρύ-
γματα τῆς ἠθικῆς—ὡς τοῦ Ἀχιλλέως ἡ χρυσὴ ἀσπίς ἀμυν-
τήριον κατὰ τῶν θανατηφόρων βλημάτων τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀ-
ναίσχυντο ἀσελγείας ἐγένοντο. Ὁ Πρόκλος καὶ ὁ Ἐπίκτη-
τος ἐδίδασκον ἐν τῇ Νεοπλατωνικῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ τῇ
Στωϊκῇ Σχολῇ.

Ἠκούσθη τότε ἀνὰ τὸν κόσμον τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐλέου,
τῆς συγγνώμης τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὴν ψυχὴν τὴν σαρπρὰν
τῶν Ῥωμαίων νὰ εἰσχωρήσῃ δὲν ἠδύνατο· διότι τῆς ἀγνείας
τὸ κήρυγμα τὸ ἀπέκρουεν τῆς ἀκολασίας τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πνεύ-
ματος ἡ δυσωδία, τῶν δὲ βαρβάρων τῆς Εὐρώπης ἡ κοινω-
νία ἐκ τῆς ζωώδους ἀπαιδευσίας κωφῇ, πλίνθος ἦτο ἀναίσθη-
τος εἰς τοῦ χριστιανισμοῦ τὴν θεοτάτην ἀρμονίαν.

Οἱ Ἕλληνες μόνον ἐκ τοῦ μακροῦ, τριῶν χιλιετηρίδων,
πνευματικοῦ καὶ ἡθικοῦ βίου οἱ τὰς τιμωροὺς τῶν ἀμαρτη-
μάτων θεότητας, τὰς Ἐρινύς, εἰς Εὐμενίδας μεταπλάσαν-
τες, οἱ εἰπόντες οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμόν, οὔτε ἐκ τῆς ἀνθρωπί-
νης φύσεως πρέπει ν' ἀφαιρῶμεν τὸν ἔλεον, οἱ νομοθετήσαν-
τες ὅτι «ἔλεος, συγγνώμη... προσήκει τοῖς ἐλευθεροῖς», ὡς
γνώριμα διδάγματα ἤκουσαν καὶ ἐδέχθησαν τὰ δόγματα
τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἐν ᾧ ἡ Ῥώμη διωγμὸν θηριώδη εἰρ-
γάζετο τῶν πιστευόντων εἰς Χριστόν, ἐν ᾧ οἱ Γότθοι καὶ οἱ
Κέλται τὸν ἀρειανισμὸν πρῶτον ἔλαβον, οἱ Ἕλληνες ἐγέ-
νοντο οἱ ἀπόστολοι, οἱ ὁμολογηταί, οἱ κήρυκες τοῦ χρι-
στιανισμοῦ, οἱ μεγαλομάρτυρες.

Καὶ οὐχὶ μόνον τότε. Καὶ ὕστερον κατὰ τῶν Σασσανιδῶν,
Περσῶν καὶ τῶν Ἀράβων τὸ Ἑλληνικὸν χριστιανικὸν κρά-
τος ἔταξεν ἐαυτὸ πρόφραγμα ἀδάμαστον καὶ ἔσωσεν ἐαυ-
τὸ καὶ τὴν Εὐρώπην τὴν ἡλιθίως ἀχάριστον ἀπὸ τοῦ μωα-

μεθανικοῦ σκότους, ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, δηλαδὴ
θανάτου τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Με ἄλλως ψυχῆς, καὶ με ὀργὴν διὰ τὴν ἀχαριστίαν γρά-
φωμεν ταῦτα. Λαοὶ δὴθεν χριστιανοί, ὧν ἡ ἱστορία ἡ χρι-
στιανικὴ φανατισμὸς αἰμοσταγῆς εἶναι καὶ ἐμφύλιος
σπαρταγμὸς δογματῶν ἀνευ αἰδοῦς, ἤλεγξαν ἡμᾶς ὅτι
παρὰ τὰς ἀρχὰς ἐργαζόμεθα τοῦ Χριστοῦ, οἱ λειτουργοὶ
τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν μάλιστα. Οἱ τυφλωττοντες ὀφθαλμοί
τῶν βεβαίως καθορῶσι τὴν σελαγίζουσιν αἴτην τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ὀρθοδοξίας ἀπὸ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου μέχρι
Γεναδίου τοῦ Σχολαρίου, ἀλλὰ καὶ ὕστερον, ἀπὸ τῆς τουρ-
κικῆς τῆς γῆς ἡμῶν κατακτήσεως μέχρι τῆς σήμερον ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ τῇ βορείᾳ Θράκῃ ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς τοὺς
Βουλγάρους ἔχομεν νὰ δεῖξωμεν μέτωπα ὑπὸ φωτὸς στεφύ-
μενα τηλαυγοῦς πατριάρχων, ἀρχιερέων καὶ ἄλλων τῆς
ἀγῆς τοῦ Χριστοῦ λατρείας λειτουργῶν, οἵτινες ἔπεσαν εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τῶν ἀντιχριστῶν ἀγῶνα μάρτυρες ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ καὶ ἥρωες ἐν ταῖς μάχαις, κατὰ τὴν μεγάλην μά-
λιστὰ ὑπὲρ ἐλευθερίας Ἐπαναστασίαν μας.

Ἴδετε δὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Παπανδρέου Μόρη τοιοῦτου
ἥρωος καὶ πολέμουτο.

Ὁμῆλξ τοῦ Ὀδυσσεῶς, τοῦ Διάκου, τοῦ Γούρα ἦτο ἀρ-
χομένης τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπὸ τῆς τελείας νεότητος εἰς
τὴν ἀκαίαν προβαίνων ἀνδρικὴν ἡλικίαν· διότι, ὅπως ἐκεῖ-
νος, περὶ τὸ 1790 ἐγεννήθη ἐν Κοκκοβίτσα τῆς ἀρχαίας Δω-
ρίδος. Εὐρεῖα ἱκανῶς πεδιάς περιβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀγρω-
χων πλευρῶν τοῦ Καλλιδοῦμου, τῆς Οἴτης, τοῦ Κόρακος καὶ
τοῦ Παρνασοῦ, στέφανον δὲ πρὸς τὴν ῥίζαν ἡ ἐπὶ τῶν κλι-
τύων τῶν ὀρέων τούτων ἔχει χωρία ἡρωικά ἀπὸ τοῦ Μαυρολι-
θαρίου μέχρι τῶν Σουλκῶν, ὑπὸ ἀνέμων δὲ περιπνέεται εὐμε-
νῶν, οἵτινες μετὰ τὰ μύρα τοῦ κέδρου καὶ τῆς ἐλάτης καὶ τῆς
δρυὸς ἔθρεψαν τὰ γιγάντια σώματα τῶν κατακτησάντων
τὴν Πελοπόννησον Δωριέων, τὰ κλεφτόπουλα τοῦ Ἀνδρί-
τσου καὶ τοὺς στρατιώτας τῆς Ἀλαμάνας, τῆς Γραβιᾶς καὶ
τῶν Βασιλικῶν. Αὐτοῖς μετὰ δαδμαντόρρυτα τῆς Οἴτης νε-
ρᾶ, μετὰ τοὺς αἰγάρους, οὗς ἐθήρευσεν εἰς τὰς ἀποκρήνους
πλευράς τοῦ Κόρακος ἔθρεψε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἄλκιμον καὶ
εὐγενεῖς ὁ ἀκαταπόνητος ἐν ταῖς μάχαις, ὁ πολυθύλητος ἐπὶ
ὠκυποδία ἐν τῇ διώξει τῶν πολέμιων. Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εὐ-
σεβῇ καὶ Ἑλληνικῇ τὰ διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας ἐπλα-
σαν, τοῦ ἐθνικοῦ οἴκου αἱ παραδόσεις καὶ τὰς ματὰ τὰ ὁ-
μῶντα τὴν ἀνδρείαν τῶν κλεφτῶν καὶ τοὺς στεφανηφόρους
μάρτυρας τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Πατρίδος ἀπὸ τοῦ Τρίκκης
Διονυσίου μέχρι τοῦ Παπαθύμιου Βλαχάδα, μετεώρου ἐν
ἡρώισμῳ φαίνεται.

Ἐκ τῶν ἱερέων μας, οἵτινες ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ Ἐ-
σταυρωμένου ἀνθρώπου καρουφύλλι καὶ σπάθην δαμασκη-
νὴν, ὁ Παπανδρέας, ὅτε τὸ ἐθνεγερτήριο ἤρχισε σάλπισμα,
τὴν βαθεῖαν κόμην με σκούφον καλογήρου περιβάλλον, τὰ
ράσα κρεμάσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ στολὴν ἐνδυθεὶς πο-
λεμιστοῦ καὶ τὰ ὅπλα του λαβὼν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου,
ὅπου ἡγιαζόντο, ὤρμησεν εἰς τοὺς κινδύνους.

Μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχώρησεν ἐκ Μουσταφάμ-
πεη, ἀπ' οὗ ἔπεσεν εἰς χεῖρας τοῦ Βριώνη ὁ Διάκος,
ἔφυγον δὲ πρὸς τὴν Ἀλαμάναν οἱ πολιορκούντες τὸ χωρίον
Τουρκαλθανοί. Εἰς τῆς Γραβιᾶς τὸ Χάνι—στόμα Ἀδουῶς
ἀληθὲς—μετὰ τὸν Ὀδυσέα καὶ τὸν Γούραν τρίτος ἐπιάθη
εἰς τὸν χορὸν τῶν γιγαντοψύχων ἐκείνων καὶ πρῶτος ὤρμη-
σεν εἰς τὴν ἔξοδον, πρῶτος δηλονότι ἐρρίφη εἰς τὴν πυρί-
νην θάλασσαν, τὴν περιζωννύουσιν αὐτοὺς στρατιὰν τῶν
Τούρκων.

Τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ἐκήρυξαν ἀνὰ τὴν Ρούμελην ἡ με-
γαλόπτερος φήμη, οὐδεὶς δὲ οὐδ' αὐτὸς ὁ μακρινός ἐν ταῖς
μάχαις Ἀγγελῆς Γαβιᾶς ὁ ἀφρόδης, ὁ νικητὴς τῶν Βρυσα-

κίων, ἡδύνατο ν' ἀμαυρώσῃ. Καὶ ὅτε ὁ Βαϊράμ πασᾶς, ὁ
ὑπεροπτικὸς τῆς μακεδονικῆς ἐπαναστάσεως καταστροφεὺς,
θρασύς κατέβαινε κατὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Πε-
λοποννήσου εἰς λυτρώσιν τῆς Τριπόλεως, πάντες μὲν οἱ ἄλ-
λοι καπετάνιοι ἔταξαν ἐαυτοὺς ἀθρόους εἰς τὰ Βασιλικά,
τῆς δὲ Φοντάνας τὴν φύλαξιν εἰς ἐνὸς τὸν ἀπαράμιλλον
ἐνεπιστεύθησαν ἡρώισμόν, τοῦ Παπανδρέα. Ἀγγελὸς τοῦ
ὀλέθρου ἐπέσκηψεν εἰς τὰ Βασιλικά καὶ αὐτὸς, κατεδίωξε τοὺς
Ὀθωμανοὺς μέχρι τοῦ Πλατανιά, περιδύτης δ' ἐγένετο
ἡ πολεμικὴ αὐτοῦ ἀρετὴ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Νόσος μοχθηρὰ ἡ μαιοφρονία φθονερῶν ἐσκότωσε τὸν ἀ-
ριστομάχον. Ἡ πατρίς τὸσον προῶρος (1823) ἀπώλε-
σεν ἐν τῶν μάλιστα ἀσπίλων ἡρωικῶν αὐτῆς τέκνων.

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ *

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἡ Λασκαρίνα Μπου-
μπουλίνα κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Ἐπαναστάσεως. Εἰς τὴν
μεγάλην καὶ γενναίαν αὐτῆς καρδίαν ἐνωρίς ἀνέλαμψαν αἱ
ἐν τῇ εὐάνθρωπῃ καὶ μεγαλυνίμῳ νήσῳ τῶν Σπετσῶν ἀκμά-
ζουσιν εὐγενεῖς ἰδέαι τῆς φιλοπατρίας καὶ τῆς ἐλευθερίας.
Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ πατρίς εἶναι φιλτέρα καὶ τέκνων καὶ
περιουσίας, προσήνεγκεν ὀλοκαύτωμα τῷ βωμῷ αὐτῆς καὶ
υἱοῦς, καὶ πλοῖα καὶ χρήματα. Πρὸς οὐδὲν ἐλογίζετο οὔτε
τὴν ἀσθένειαν τοῦ φύλου τῆς, οὔτε τῆς θαλάσσης τοῦς κιν-
δύνους, οὔτε τὰς ταλαιπωρίας τῆς ζήτησ. Φύσει δραστηρία
καὶ ἀνδρική μετεπήδη ἀπὸ πολιορκίας εἰς πολιορκίαν προσ-
φέρουσα τὴν πολυτιμὸν αὐτῆς ἀργίαν. Τὸ Ναύπλιον, ἡ
Τρίπολις καὶ τὸ Ἄργος μαρτυροῦσι τὴν τόλμην καὶ τὴν
γενναϊότητα, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρείαν τῆς γυναίκος. Ἐ-
νώπιον αὐτῆς ὁ ἀνάνδρος ἀνὴρ ἡσχύνετο καὶ ὁ γενναῖος ὑπε-
χώρει. Κατὰ τὴν εἰς Ἄργος μετάβασιν τῆς ἔτυχεν ὑπὸ τῶν
Ἀργείων ἐκτάκτου καὶ ἀσυνήθους ὑποδοχῆς. Σεμνοπρεπῶς
ἐνδεδυμένη καὶ φοδρεῶς ὀπλισμένη, ἐξεληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀρ-
γείων ὡς ἄλλη Τελεσίλλα, καὶ ἐξῆψε τὴν πρὸς τὸν πόλε-
μον αὐτῶν τάσιν. Τοιαύτην δ' ἐντόπισιν ἐνεποίησεν αὐτοῖς
ἡ ὑπὸ τοιοῦτον χαρακτῆρα ἐμφάνισίς της, ὥστε ἀπαντες
τὴν ἀπεκάλουν Κυράν των.

Ἡ Μπουμπουλίνα διέφευγε τὸ ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος ἐν
τοῖς Οἰκονομικοῖς ἀναφερόμενον, ὅτι «ὁ Θεὸς παρὰσκευάσει
τὸν γυναῖκετον φύλον ἐπὶ τὰ ἐνδον ἔργα καὶ ἐπιμελήματα,
καὶ ὅτι τὰ αἶμα καὶ τὰς στρατείας τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χὴν τοῦ ἀνδρός δύνασθαι καρτερεῖν κατασκευάσει». Ἀλλὰ
τε τὸ γυναῖκετον φύλον πολλὰ παρέσχε δείγματα εὐρυτέρας
καὶ ὑψηλοτέρας ἐνεργείας. Ἡ Μπουμπουλίνα ἦτο ἀνυστήματος
μᾶλλον ὑψηλοῦ, εἶχεν ὀφθαλμοὺς ὀξεῖς καὶ φλογερούς, ὕψος
μεγαλοπρεπές καὶ σθεαρόν καὶ ὄψιν ἡλιοκαῆ. Οὐσα μείλι-
χος καὶ μεγαλόδωρος, εὐπροσῆγρος καὶ μετρίοφρων, εἰλ-
κυσε τὰς πέδας καὶ τὴν ἀγάπην πάντων. Ἀγράμματος μὲν
ὄντας, ἀλλ' ὀξύνους καὶ εὐρυτῆς, ἔχουσα μεγάλην πείραν καὶ
πολλὰς πρακτικὰς γνώσεις, ἐτυμότητα λόγου καὶ θάρρος,
ἐξόχως παρὰ τῶν συμπολιτῶν τῆς ἐτιμᾶτο.

Εἰς ἅπαντα τὰ τοπικὰ τῶν Σπετσῶν συμβούλια προσε-
καλεῖτο καὶ παρεκάλητο μετὰ τοῦ Μέρη καὶ τοῦ Ἀνδρού-
τσου, τοῦ Μπότσα καὶ τοῦ Ἀναγύρου.

Ἀπαντες οἱ ὀπλαρχοῖοι τῆς Πελοποννήσου ἐθαύμασαν
τοὺς εὐγενεῖς αὐτῆς τρόπους καὶ τὰ ὑψηλόφρονα αἰσθηματά
της. Πάντοτε ἐξήτουν τὴν γνώμην της, ἣν καθῆκόν των ἐθεώ-
ρουν νὰ ἐκπληρώσῃ. Κατὰ τὴν ἐπελθούσαν τότε διχνοίαν
ἡ Μπουμπουλίνα διὰ τοῦ τρόπου της καὶ τῆς πειστικότη-

τος έπεισε τούς όπλαρχηγούς νά όμονήσωσι καί έπανέλθωσιν εις τάς θέσεις των. "Απαντα τά έθνη τήν άνευφήμησαν καί τήν έχαιρέτησαν ώς ήρώϊδα, κατατάξαντα τό όνομα αύτής εις τήν χορείαν των ένδόξων καί περιωνύμων γυναικών. Τόν χαρακτηρισμόν τής Μπουμπουλίνας κλείομεν διά των έξής έκφραστικωτάτων στίχων του "Αλεξάνδρου Σούτσου έν τή Τουρκομάχφ "Ελλάδι·

"Η Μπουμπουλίνα ήτον ώραία,
είχε τά βήματα σιβαρά,
καί ώς ή "Αρτεμις κολοσσαία
έπεριπάτει καί φοβερά.
Μεγάλα είχεν δμματα "Ηρας
καί βλέμμα σπείρον γοργούς σπινθήρας.
Τό χρυσοκέντητον ένδυμά της
ζώνη συνέσφιγκεν άγρυπνά,
καί άπό ταύτης εις τό πλευρό της
σπάθη έκρέματο ήχηρά.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' έβδομάδα.

Δύο τινά αποτελούν τήν δύναμιν καί εξασφαλίζουν τόν θρίαμβον τής εξουσίας : «Βλέπειν πάντοτε έμπρός καί ενεργείν άνευ μηδεμιιάς εξαίρεσεως.»

Ε. Ι. Σίμος.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαί ύπερ των Πατριών

"Ο κ. Γεωρ. Μ. Μαρίνος, ταμίας τής "Εταιρείας προσήνεγκε τήν έτησίαν του ύπερ τής έκδόσεως των Πατριών συνδρομήν εκ δ. 300
Τή ευγενεί μερίμνη του κ. "Α. Πάσχα απέστειλαν εκ Πατρών οι κ. κ. Κ. Πανουτσόπουλος δρ. 5, Γ. Παπαδημητρίου δρ. 5 καί "Ανδρ. Πάσχας δρ. 5.

Τή ευγενεί μερίμνη του κ. Δημ. Τάσκου απέστειλαν εκ Σουδών οι κ. κ. Π. Τσάκωνας φρ. χρ. 5, Ν. Σαλονικίδης φρ. χρ. 10 Δ. Τάσκος φρ. χρ. 10, Δ. Μανθιάκης, φρ. χρ. 5, Β. Ζορλής φρ. χρ. 10 καί Ν. Καρέτσης φρ. χρ. 10 ήτοι έν όλω φρ. χρ. 50.

"Ο κ. "Αδ. "Αποστολίδης δρ. 1.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Δ. Τ. Κέρκυραν. Ν. Π. "Αμφισσαν. Ε. Δ. Μομπελιέ, Κρ. Ν. (...) Διευθύνσεις ήλλάγησαν.—"Αντ. Μ. (...) Αστ. Δ. "Αλμυρόν. Γ. Α. Πετραία. Στ. Ν. Χανιά. "Απεστάλησαν.—Κ. Κ. Βοστώνη. Θα προσπαθήσωμεν νά εξοικονομήσωμεν τήν πραγματικήν άληθώς ταύτην ανάγκην. Τούτο κατ' εξαίρεσιν γίνεται μόνον δια μέρη εις ά δέν είχαν έτι κυκλοφορήσῃ τα «Πάτρια». Χ. Ε. Ν. (...) "Επίσης Ν. Τ. "Αγία ν "Αννα ν. Δέν απέστάλη ως μη συνοδευθείσης τής αίτήσεως δια των ταχυδρομικών.

ΕΞΕΔΟΘΗ
"Επισκόπου Γόρτυνος,
καί Μεγαλουπόλεως "Ιωάννου
ΕΡΜΗΝΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ
"Εκδοσις Β'. ένυξηνημένη
ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 2.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεί ότι

Σήμερον ήμέραν Παρασκευήν καί ώραν 10 π. μ. ενεργηθήσεται έν τφ καταστήματι αύτής καί ενώπιον του γενιού Συμβουλίου, έν δημοσία συνεδρίασει, ή 11 κλήρωσις του εκ δραχμών 20,500,000 λαχειοφόρου δανείου αύτής ή ώρισμένη διά τήν 1 Δεκεμβρίου Κατά τήν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν έξαχθῇ τής κληρωτίδος δεκαέξ αριθμοί όμοιογίων μετά λαχνού.

"Εν "Αθήναις τή 1 Δεκεμβρίου 1906.
"Ο Διοικητής Σ. ΣΤΡΕΪΤ

Γενομένης τής κληρώσεως έξήχθησαν εκ της κληρωτίδος οι ακόλουθοι δεκά έξ αριθμοί, κερδίζοντες έκαστος τά παραπλεύρως σημειούμενα ποσά.

188,889	φράγκ. χρ.	50,000
173,246	"	3,000
2,038	"	3,000
147,579	"	3,000
172,918	"	3,000
97,084	"	3,000
72,643	"	1,000
183,666	"	1,000
38,202	"	1,000
187,010	"	1,000
4,305	"	1,000
113,002	"	1,000
83,919	"	1,000
98,729	"	1,000
83,220	"	1,000
63,287	"	1,000

Τά ποσά ταύτα θά πληρώνωνται άπό τής 30 Δεκεμβρίου έ.ε. εις τραπεζικά γραμμάτια ήτ' προσαγωγή των οικείων τίτλων.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Μέγαρον Πεσμαζόγλου, έναντι "Εθν. Βιβλιοθήκης

"Ηρξάτο λειτουργοῦν άπό 1 "Οκτωβρίου

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

"Εβδομαδιαία τακτικά άναχωρήσεις εκ Πειραιώς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρ. Διά Γύθειον, Καλάμας, Κατάκλων, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διά Χαλκίδα, Αϊδηψόν, Στυλίδα καί Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διά Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, "Αμισόν, Κερασούντα, Τραπεζοῦντα καί "Ορδού.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διά Λαύριον, Χαλκίδα Λίμνην, "Αταλάντην, Αϊδηψόν, Στυλίδα καί Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διά "Ιτέαν, Πάτρας, "Αστακόν. Βασιλικήν, Δευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Κόπραιναν καί Κυρρασσάρν. ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. Διά Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμον, "Ηράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον, Σίσι, "Αγ. Νικόλαον καί Σητεϊαν, μετ' έπανόδου δια των αύτων λιμένων.

"Αναχωρήσεις εκ Πατρών

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. (Κατ' ευθείαν). Διά Κέρκυραν καί Τεργέστην. Μετά τήν άφίξιν τής Β' άμαξοστοιχίας έξ "Αθηνών

ΔΕΛΤΑΡΙΑ

"Η πλουσιωτέρα συλλογή έντῃ "Ανατολή. Οι μόνοι έκδοται Εικονογραφημένων δελταρίων φωτοτυπικών.

"Αναλαμβάνουσι, τήν εκτέλεσιν ειδικών παραγγελιών, επί τῇ βάσει απλής φωτογραφίας μέχρι 500 αντίτυπων τούλαχιστον.

Τιμαί ίσαι των Εὐρωπαϊκών.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

"Εφάπαξ δρ. 2, Τετράκις δρ. 5.
Δεκάκις δρ. 10.

Ο χαρακτήρ Π. Κελαϊδής, ό τόσον εκτιμώμενος διά τά καλλιτεχνήματά του ενεκατεστάθη έν δδφ Κολοκοτρώνη 1.

Αιθογραφείον "Εργίνου εν τφ περιβολφ τής Βουλής, καλλιτεχνικάί εργασίαι παντός είδους καί έπισκεπτήρια.

Ποθήκη έγχωρίων ύφασμάτων "Αθηναϊκού ύφαντουργείου Περβαινά. "Οδ. Αϊόλου 69, έναντι "Αγ. Ειρήνης, Τιμαί ώρισμένα.

Γραφίδες Καουτσούκ καλλιτεχνικάί παραδίδονται αύθημερόν εις τό Χαρτοπωλείον Κοκκινάκη δδ. Αϊόλου 121.

Υθός Φιξ. Συνιστάται παρα των είδημόμων ως κατ' έξοχήν άγνός καί ύγιεινός, ό ζυθος Φιξ.

Γερμανίς παραδίδει γερμανικά πυρογλυπτικήν καί ευλογηλυπτικήν δις έβδομάδος, δρ. 12 μηνιαίως. "Οδ. Σκούφου 7.

Βιβλιοδετείον Ν. Καρωτακή, συνιστώμενον διά τήν φιλοκαλίαν, στερρότητα καί ευθηνίαν. "Οδός "Αγίου Μάρκου 9.

Περίφημος Κολώνια καί τά άλλα άρώματα Μποτσαράκου, πωλούνται εις τό Κουρείον του έν δδφ Σταδίου.

Εις τό φωτογραφείον Ν. Μπίρκου έν δδφ Σταδίου, τέλεια ανακρίσεις καί μέθοδος "Αμερικανικάί τό πρώτον εισαγομένα.

ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΡΗΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

"Οσοι θέλετε νά σώσητε τά ύποδήματά σας, προμηθευθήτε τά γνήσια ευρωπαϊκά βερνίκια εις τήν δδόν Βουλής αρ. 6. "Εκαστον κυτίον λεπτά 25.